

Skien, 20. september 2007: Vedtak i sak 27-2007.

Klager: NN

Innklaget: Inkassosenteret AS, Postboks 265, 3301 Hokksund

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse han hadde rimelig grunn til å få vurdert før inkasso ble satt i verk. Om erstatningsplikten for inkassokostnadene bortfaller når klager er avkrevd urettmessige purregebyr i inkassovarsel sendt av fordringshaver.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet er en faktura fra XX for befaring på grunn av flytting av kabel i forbindelse med graving til garasje og bestilling av YY. Hovedkravet utgjør kr 750 inklusiv mva. og hadde forfall 16.12.06. Purring tillagt kr 52 skal ha blitt sendt med forfall 27.12.06. Fordringshaver sendte deretter ”purring/inkassovarsel” 03.01.06 med forfall 10.01.07. Purregebyret tillagt purringen med forfall 27.12.06 samt et gebyr på kr 114 var tillagt kravet som i inkassovarslet utgjorde kr 916. Kravene ble overført til inkasso og inkassovarsel ble sendt 18.01.07. Kravet utgjorde da hovedkrav kr 750, tillagt kr 7,29 i renter og kr 280 i inkassosalær.

2. Saksforholdet

Klager skal ha kontaktet fordringshaver på telefon for å få hjelp til å flytte og skjøte en strømkabel i forbindelse med gravearbeid på klagers eiendom. Etter flere telefonhenvendelser skal fordringshaver ha foretatt befaring av tomten, og fastslått at angjeldende arbeid ikke kunne utføres av denne fordi kablen tilhørte YY. Fordringshaver sendte den 06.12.06 faktura til klager for transport og medgått tid pålydende kr 750 inklusive merverdiavgift.

Grunnet manglende betaling sendte fordringshaver purring med forfallsdato 27.12.06 tillagt kr 52 i purregebyr. Kopi av denne purring er ikke fremlagt for Inkassoklagenemnda. Klager skal i brev av 27.12.06 ha bestridd kravet. Purring/inkassovarsel ble sendt fra fordringshaver 03.01.07, med betalingsfrist 10.01.07. I tillegg til hovedkravet og purregebyret ved første purring var kr 114 tillagt i gebyr. Samlet krav i inkassovarslet utgjorde kr 916.

Grunnet fortsatt manglende betaling ble saken overført til innklagede for inndrivning. Betalingsoppfordring ble sendt 18.01.07. Kravet i betalingsoppfordringen var oppgitt til kr 1037,29 som var fordelt med kr 750 i hovedkrav, kr 7,29 i renter og kr 280 i inkassosalær.

I brev av 22.01.07, sendt både til innklagede og fordringshaver, gjentok klager sine innsigelser og viste til sitt brev 27.12.06 til fordringshaver.

I girobrev av 09.02.07 avviste innklagede klagers innsigelse. Det ble vist til svar fra fordringshaver som avviste innsigelsen og opprettholdt kravet.

Klage til Inkassoklagenemnda ble sendt 19.02.07 (Klagen er datert 19.01.07. Dette er antakelig feilskrift for 19.02.07). Klager mener han ikke har mottatt noen tjeneste og krever at inkassobyrådet trekker kravet. Vedlagt klagen lå brev til innklagede/fordringshaver, datert samme dag.

Saken ble oversendt innklagede i brev av 28.03.07. I sitt udaterte tilsvare, opprettholdt innklagede kravet, og viste til at saken ”er blitt behandlet så godt det lar seg gjøre”.

Innklagede har i telefonsamtale med Inkassoklagenemndas sekretariat 14.08.07 opplyst at varsel om forliksklage er sendt, men at forliksklage ikke er uttatt enda da man ville avvente nemndas vurdering av saken.

3. Partenes anførsler.

Klager anfører at han kontaktet fordringshaver for bistand til å flytte ”Hoved-utvendig strøm ledning”. Han ønsket tilbud på oppdraget, og etter flere telefonsamtaler ble det avtalt at fordringshaver skulle foreta befarings. Det ble ikke nevnt at dette ville koste noe. Klager anfører at han opplyste at det gjaldt kabel som kom fra YY hovednett, og at det ikke var inntakskabelen. Klager mener at fordringshaver misforsto hvilken kabel det gjaldt. Klager anfører videre at han gjorde det klart overfor fordringshaver at flyttingen av kabelen måtte skje umiddelbart da gravemaskin sto og ventet på å komme i gang med gravingen. Han skal da ha fått beskjed om at fordringshaver ikke kunne ta jobben på 14 dager. Fordringshaver kom likevel innom klager og foretok befarings på kveldstid. Klager anfører avslutningsvis at fordringshaver måtte opplyse at han skulle ha penger for å komme og se på arbeidet, noe han ikke gjorde. Innsigelsen mot kravet skal være fremmet i brev til fordringshaver allerede 27.12.06. Innsigelsen ble gjentatt overfor inkassator og fordringshaver i brev 22.01.07.

Innklagede anfører at de først ble kjent med at kravet var omtvistet i telefonsamtale fra klager 22.01.07. Innsigelsene ble deretter fremsatt i brev samme dag. Fordringshaver, som også hadde fått klagers brev av 22.01.07, avviste klagers innsigelse. Det anføres at dette ikke var snakk om tilbud på oppdrag. Det dreide seg bare om å få jobben gjort raskest mulig pga. gravemaskin stod og ventet. Fordringshaver opplyste til klager at han hadde 14 dagers ventetid. Allikevel reiste han til klager på kveldstid for å redde fremdriften hos klager. Etter gjennomgang på tomte konstaterte fordringshaver at dette dreide seg om en kabel som tilhørte nettleverandøren, og at dette var en jobb han ikke hadde lov til å utføre. Inkassosaken ble igangsatt etter at fordringshaver hadde avvist innsigelsen som ren betalingsvegning. Varsel om forliksklage ble deretter sendt. Grunnet en forveksling mellom klager og hans sønns fødselsnummer ble varselet først sendt til hans sønn. Dette er nå rettet opp, og varsel om forliksklage er sendt klager. Forliksklage er enda ikke tatt ut.

1. Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda skal således ikke ta stilling til ansvaret for det underliggende kravet, men må likevel vurdere om skyldneren har innsigelser som det er rimelig grunn til å få vurdert, jf. inkassoloven § 17 andre ledd.

I utgangspunktet plikter skyldneren med hjemmel i inkassoloven § 17 første ledd å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var ”rimelig grunn” til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. I så fall er saken en såkalt ”tvistesak”. Kravet må da drives inn rettslig.

Inkassoklagenemnda har i sin praksis bygget på uttalelser i inkassolovens forarbeider (Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s 121 og NOU 1983:8, s 98) og rettspraksis som innebærer at terskelen for om en skyldner har rimelig grunn til å få sine innsigelser vurdert er relativ lav. Men spørsmålet om det er ”rimelig grunn” for en skyldners innsigelser - med den følge at kravet er omtvistet og faller utenfor inkassolovens virkeområde - må vurderes konkret i hver enkelt sak.

Klagers innsigelse er i nærværende sak begrunnet med at det ikke var opplyst eller avtalt at befaringsen skulle koste noe. Klager anfører at han kontaktet fordringshaver for å få et tilbud på et oppdrag med å skjøte og flytte en strømkabel i forbindelse med oppføring av ny garasje. Etter flere telefonhenvendelser mellom klager og fordringshaver skal det ha blitt avtalt at fordringshaver skulle

komme innom klagers eiendom. I fakturaen fra fordringshaver er kravet spesifisert som ”Befaring pga flytting av kabel i forbindelse med graving til garasje. Bestilling av YY.” Nemnda finner å måtte legge til grunn at dette er en innsigelse som det er vanskelig å se bort fra. Klager har både overfor fordringshaver og innklagede anført at han ba om et tilbud på arbeidet. At kravet er spesifisert med befaring taler etter nemndas oppfatning for at dette også var fordringshavers oppfatning av oppdraget. Etter håndverkertjenesteloven § 34 følger det at forbrukeren kun skal betale for ”forberedende undersøkelser eller liknende arbeid for å klarlegge om en tjeneste skal bestilles” dersom det er opplyst eller det er tatt forbehold om det på forhånd.

Etter Inkassoklagenemndas syn har ikke fordringshaveren sannsynliggjort at slik avtale ble gjort før befaringen fant sted, og etter en helhetsvurdering er nemnda kommet til at innsigelsen ble fremsatt så tidlig og er av en slik art at klager hadde rimelig grunn til å få den vurdert før inndrivingen ble satt i verk. Klager gis etter dette medhold og plikter da ikke å betale inkassoomkostninger.

Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd er det ikke grunnlag for inkassokostnader hvis fordringshaver eller inkassator har opptrådt ”i strid med god inkassoskikk”. Inkassoloven gir i § 20 fullmakt til Kongen å fastsette maksimalsatsene for den erstatning en fordringshaver kan kreve av en skyldner for kostnader ved å ha engasjert en inkassator. Slike forskrifter er gitt, og i forskriftens § 2-1 er det bestemt at en fordringshaver **aldri** kan kreve høyere samlet erstatning for å ha engasjert en inkassator enn det som følger av forskriftens § 2-2 til § 2-5. Inkassoklagenemnda har merket seg at fordringshaveren i purring/inkassovarsel 03.01.07 har beregnet et purregebyr på kr 52 og ytterligere et gebyr på kr 114, til sammen kr 166. Skyldnerens erstatningsplikt for varsler fremgår av inkassoforskriften § 1-2 jf. § 1-3. For en purring og et inkassovarsel kan fordringshaveren samlet kreve inntil to tiendedeler av inkassosatsen, tilsvarende kr 112 på avsendelsestidspunktet. Slik nemnda ser det er imidlertid det urettmessige kravet på gebyr reparert ved utsendingen av betalingsoppfordringen fra innklagede. I betalingsoppfordringen er fordringshaverens krav på gebyr fjernet og inkassoomkostningene oppgitt i samsvar med forskriftens maksimalsatser for enkle saker, jf. § 2-2. Hensett til dette og til at klager har vunnet frem på annet grunnlag finner nemnda det ikke nødvendig å ta stilling til om fordringshaveren ved å kreve et høyere samlet gebyr enn inkassoloven med tilhørende forskrifter gir hjemmel for, også har opptrådt i strid med god inkassoskikk.

Vedtaket er enstemmig.

2. Vedtak

Klager gis medhold. Klager skal ikke betale inkassoomkostninger.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda